

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Бургас, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и
шести юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла М. Цолова

Членове: Петя Ив. Петрова Дакова
Гергана Ж. Кондова

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова Нотева
в присъствието на прокурора П. П. Кр.
като разгледа докладваното от Гергана Ж. Кондова Въззивно частно
наказателно дело № 20222000600148 по описа за 2022 година

Въззивното производство е по реда на глава XXI от НПК. Образувано е по
жалба на осъдения СТ. М. ФЛ. с ЕГН ***** против Определение №
573/28.06.2022 г., постановено по ЧНД № 486/2022 г. по описа на Окръжен съд -
Бургас.

С обжалваното определение на основание чл.25 ал.1, вр.с чл.23 ал.1 от НК е
определено общо наказание по отношение на осъдения СТ. М. ФЛ. по влезлите в сила
присъди както следва: по присъда /съдебно решение №115 Нв 107/19а, постановено на
06.03.2020 г. от Областен съд по наказателни дела гр.Виена, Република Австрия,
влязло в сила на 09.04.2020 г. и по присъда /съдебно решение №94 Нв 79/19d,
постановено на 15.10.2019 г. от Областен съд по наказателни дела гр.Виена, Република
Австрия, влязло в сила на 19.10.2019 г., двете признати и приети за изпълнение с
Решение №127 от 01.09.2021 г. на ОС Бургас по НЧД № 1352/2020 г., в размер на най-
тежкото измежду тях, а именно наказание лишаване от свобода за срок от четири
години и десет месеца. На основание чл.57, ал.1, т.3 ЗИНЗС е постановено
определеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от четири
години и десет месеца да бъде изтърпяно при първоначален общ режим.

С определението, на основание чл.25, ал.2 от НК е приспаднато времето, през
което СТ. М. ФЛ. е изтърпял част от наказанието лишаване от свобода в Република
Австрия и в Република България по присъда /съдебно решение №115 Нв 107/19а,
постановено на 06.03.2020 г. от Областен съд по наказателни дела гр.Виена, Република
Австрия, влязло в сила на 09.04.2020 г., както и два месеца задържане по
присъда/съдебно решение №94 Нв 79/19d, постановено на 15.10.2019 г. от Областен
съд по наказателни дела гр.Виена, Република Австрия, влязло в сила на 19.10.2019 г.

С обжалваното определение е постановено също наложеното с присъда/съдебно решение №113 Нv 106/20s, постановено на 11.05.2021 г. от Областен съд по наказателни дела гр.Виена, Република Австрия, влязло в сила на 11.05.2021 г., признато и прието за изпълнение с Решение № 154 от 08.12.2021 г. на ОС Бургас по НЧД № 1220/2021 г., наказание от седем години лишаване от свобода да се изтърпи от Ф. отделно от горната съвкупност и при първоначален строг режим.

В подадената жалба не се правят нови доказателствени искания. Твърди се неправилност на постановеното определение. Претендира се отмяна на обжалваното определение и постановяване на ново такова, с което молбата на осъденото лице за определяне на общо наказание от 7 години лишаване от свобода и по трите присъди, постановени от Областния съд по наказателни дела гр.Виена, Република Австрия и признати от български съд, да бъде уважена.

Въззивникът С.Ф. редовно призован се явява лично в съдебното заседание пред въззивния съд и със защитник - адв.С. от АК-Бургас. Поддържат жалбата и направените в нея искания. Молят съда да отмени определението и да уважи молбата за определяне на общо наказание по всичките три постановени от австрийски съд спрямо Ф. присъди.

В съдебно заседание представителят на Апелативна прокуратура – Бургас оспорва основателността на въззивната жалба и моли съда да потвърди определението на Окръжен съд-Бургас като правилно и обосновано. Отстъпва от становището на прокурора от ОП-Бургас, участвал в първоинстанционното производство, че е налице основание за определяне на едно общо наказание по трите присъди на австрийският съд, т.к. престъпленията, за които Ф. е осъден по тях са извършени преди влизане в сила на Решенията на ОС-Бургас, с които тези три присъди са били признати и приети за изпълнение. Изразява убеждение за правилност на извода на окръжния съд за това, че значение за преценка наличие на предпоставките по чл.25 ал.1 вр.чл.23 ал.1 от НК има момента на влизане в сила на всяка една от трите австрийски присъди, а не момента на влизане в сила на решенията на българския съд за признаването и приемането им за изпълнение.

Бургаският апелативен съд, след като се запозна с изложеното в жалбата, доводите на страните и обсъди поотделно и в тяхната съвкупност доказателствата, след цялостна проверка на атакуваният съдебен акт и в съответствие с правомощията му по чл.313 и сл. от НПК, констатира от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е с правно основание чл.306, ал.3 вр.чл.319 ал.1 от НПК. Подадена е в законоустановеният 15-дневен преклузивен срок и от лице, което има правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество подадената жалба се преценя като неоснователна, по следните съображения:

Приетата от решаващият съд фактическа обстановка е обоснована и правилна, т.к. от приложените по делото справка за съдимост рег.№2355/30.05.2022 г.

на БС при РС-Бургас и заверени по надлежния ред преписи от Решение № 127 от 01.09.2021 г. на ОС Бургас по НЧД №1352/2020 г. и Решение № 154 от 08.12.2021 г. на ОС Бургас по НЧД № 1220/2021 г., се установява по безспорен начин, че по отношение на осъдения СТ. М. ФЛ. са постановени и влезли в сила осемнадесет присъди, като наложените му с тях наказания лишаване от свобода за престъпления, извършени до 2011 г., същият е изтърпял до 24.07.2013 г. От същите се установява и, че с присъда /съдебно решение №115 Нv 107/19a, постановено на 06.03.2020 г. от Областен съд по наказателни дела гр.Виена, Република Австрия, влязло в сила на 09.04.2020 г., СТ. М. ФЛ. е признат за виновен и осъден на общо наказание лишаване от свобода за срок от 4 /четири/ години и 10 /десет/ месеца за извършено на 13.09.2019 г. в гр.Виена, престъпление съгласно § 201, ал. 1 StGB на Република Австрия, съответстващо на престъпление по чл.152, ал.1, т.2 от НК на Република България, както и за престъпление съгласно § 107, ал. 1 StGB на Република Австрия, съответстващо на престъпление по чл.144, ал.3 от НК на Република България. С влязло в сила на 16.09.2021 г. Решение №127 от 01.09.2021 г., постановено по НЧД № 1352/2020 г. ОС-Бургас на осн.чл.12 от ЗПИИСАННЛСМВЛС е признал и приел за изпълнение горепосочената присъда на австрийския съд, като е определил на основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС първоначален общ режим на изтърпяване на наказанието. На основание чл. 12, ал. 9 от ЗПИИСАННЛСМВЛС съдът е зачел при изпълнението на това наказание срока на изтърпяната в Република Австрия от осъдения Ф. част от него, считано от 19 Януари 2020 г. до фактическото предаване на лицето.

С посоченото по-горе Решение №127 от 01.09.2021 г., постановено по НЧД № 1352/2020 г. ОС-Бургас, на осн.чл.12 от ЗПИИСАННЛСМВЛС ОС-Бургас е признал и приел частично за изпълнение и Присъда/съдебно решение №94 Нv 79/19d, постановено на 15.10.2019 г. от Областен съд по наказателни дела гр.Виена, Република Австрия, влязла в сила на 19.10.2019 г., в частта, с която СТ. М. ФЛ. е признат за виновен и осъден на наказание лишаване от свобода за срок от 18 /осемнадесет/ месеца за извършено между 13.09.2019 г. и 17.09.2019 г. в гр.Виена престъпление съгласно §§ 127,129 Abs 1 Z 1 und Abs 2 Z 1 StGB на Република Австрия, съответстващо на престъпление по чл. 195, ал.1, т.3 вр. с чл.26, ал.1 от НК на Република България. На основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС ОС-Бургас е определил първоначален общ режим на изтърпяване на наказанието, като на основание чл. 12, ал. 9 от ЗПИИСАННЛСМВЛС при изпълнението на това наказание е зачел два месеца задържане на Ф. в Република Австрия по наказателното дело за периода от 19 Септември 2019 г. - 19 Януари 2020 г.

С Решение №154 от 08.12.2021 г., постановено по НЧД № 1220/2021 г. по описа на ОС-Бургас, влязло в сила на 23.12.2021 г., съдът е признал и приел за изпълнение присъда /съдебно решение №113 Нv 106/20s, постановено на 11.05.2021 г. от Областен съд по наказателни дела гр.Виена, Република Австрия, влязло в сила на

11.05.2021 г., с която СТ. М. ФЛ. е признат за виновен и осъден на общо наказание лишаване от свобода за срок от 7 /седем/ години за извършено на 23.07.2020 г. в гр.Виена престъпление съгласно §§ 15 и 169, ал. 1 StGB на Република Австрия, съответстващо на престъпление по чл.330, ал.1 от НК на Република България, както и за извършени на 24.07.2020 г. в гр.Виена престъпление съгласно §§ 15 и 269, ал. 1 StGB на Република Австрия, съответстващо на престъпление по чл.269, ал.1 от НК на Република България и престъпления съгласно §§ 83, ал.1, 84, ал.2 и ал.4 StGB на Република Австрия съответстващи на престъпление по чл.131,ал.1,т.1 вр. с чл.128 и чл.129 от НК на Република България. Съдът е определил на основание чл.57, ал.1, т.2, б.“а“ от ЗИНЗС първоначален строг режим на изтърпяване на наказанието.

При горната фактическа обстановка първостепенният съд правилно е приел, че в конкретния случай са налице законовите основания по чл.25, ал.1 вр.чл.23, ал.1 от НК за определяне на едно общо наказание по присъда /съдебно решение №115 Нв 107/19а, постановено на 06.03.2020 г. от Областен съд по наказателни дела гр.Виена, Република Австрия, влязло в сила на 09.04.2020 г. и по присъда /съдебно решение №94 Нв 79/19d, постановено на 15.10.2019 г. от Областен съд по наказателни дела гр.Виена, Република Австрия, влязло в сила на 19.10.2019 г., двете признати и приети за изпълнение с Решение № 127 от 01.09.2021 г. на ОС Бургас по НЧД № 1352/2020 г. Това е така, тъй като с тях С.Ф. е признат за виновен и осъден на наказания лишаване от свобода за престъпления, които не са разделени по между си от влязла в сила присъда, т.е. осъденият е извършил всяко от престъпните деяния по посочените съдебни актове преди да има влязла в сила присъда, за което и да е от тях. Правилно решаващият съд е определил размера на общото наказание лишаване от свобода, а именно – най-тежкото от тях в размер на 4 години и 10 месеца.

Съобразявайки данните от съдимостта на Ф., ОС-Бургас законосъобразно на основание т.3 на ал.1 на чл.57 от ЗИНЗС е постановил определеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от четири години и десет месеца да бъде изтърпяно при първоначален общ режим, т.к. размерът му не надвишава границата от пет години и са изтекли повече от пет години от изтърпяване на предходно наложените му наказания лишаване от свобода.

Правилно, на основание чл. 25, ал. 2 от НК ОС-Бургас е приспаднал от изтърпяване на така определеното общо наказание лишаване от свобода изтърпяната от Ф. част от наказанието лишаване от свобода в Република Австрия и в Република България по присъда /съдебно решение №115 Нв 107/19а, постановено на 06.03.2020 г. от Областен съд по наказателни дела гр.Виена, Република Австрия, влязло в сила на 09.04.2020 г., както и е зачел два месеца задържане по присъда/съдебно решение №94 Нв 79/19d, постановено на 15.10.2019 г. от Областен съд по наказателни дела гр.Виена, Република Австрия, влязло в сила на 19.10.2019 г. Следва изрично да се посочи, че

приспадането на изтърпяната част от наказанието, наложено на Ф. по присъда /съдебно решение №115 Нv 107/19a, следва да е считано от 19.01.2020 г. /арг. Писмо изх. №114/22 от 03.06.2022 г. на Началника на Затвора- Бургас/, а приспадането на два месеца задържане на осъдения по присъда/съдебно решение №94 Нv 79/19d, следва да е за периода от 19 Септември 2019 г. до 19 Януари 2020 г.

Въззивният съд изцяло се солидаризира с правния извод, направен от първостепенният съд относно липса на предпоставките по чл.25, ал.1 вр.чл.23, ал.1 от НК за определяне на общо наказание измежду наказанията, наложени на осъдения с горните две присъди на австрийски съд и наказанието, наложено му с присъдата/съдебното решение №113 Нv 106/20s, постановено на 11.05.2021 г. от Областен съд по наказателни дела гр.Виена, Република Австрия. Престъпните деяния, за които Ф. е осъден с последната присъда са извършени след влизане в сила на съдебните актове по №115 Нv 107/19a и № 94 Нv 79/19d. Съвсем правилно, за преценка дали са налице предпоставките на чл.25, ал.1 вр с чл.23, ал.1 от НК, ОС-Бургас е приел на осн.чл.8, ал.2 от НК датата на влизане в сила на всяка една от трите присъди на австрийския съд, с които С.Ф. е осъден, а не датата на влизане в сила на решенията на българския съд, с които присъдите са били признати и приети за изпълнение.

Тук е необходимо да се посочи, че в международните правни актове се прави ясно различие между признаването и изпълнението на присъда, постановена от чуждестранен съд и съобразяването на последиците от такава присъда. Правният режим, свързан с признаването и изпълнението на присъда, постановена от чужд съд е регулиран с Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета на ЕС, а правният режим по вземане предвид на последиците от такава присъда е регулиран с Рамково решение № 2008/675/ ПВР на Съвета на ЕС. Тъй като цитираното Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета на ЕС от 27.11.2008 г. касае процедурата по изпълнението на присъда, постановена от чужд съд, а не вземането й предвид по смисъла на чл.8, ал.2 от НК, то същото не е относимо към конкретния казус. В тази връзка, Окръжният съд обосновава е коментирал присъдите на австрийския съд в контекста на разпоредбата на чл.8, ал.2 от НК, чрез която е транспонирано изискването на Рамково решение № 2008/675/ ПВР на Съвета на ЕС от 24 юли 2008 г. за вземане предвид присъдите, постановени в държавите членки на Европейския съюз, в хода на новообразувани наказателни производства на територията на която и да е друга държава-членка. Това Рамково решение има за цел да гарантира, че националните присъди и присъдите, постановени в други държави членки, се ползват с едни и същи правни последици. Съгласно посочената правна норма от българския наказателен закон: "Влязла в сила присъда, постановена в друга държава членка на Европейския съюз, за деяние, което съставлява престъпление по българския Наказателен кодекс, се взема предвид във всяко наказателно производство, което се провежда срещу същото лице в Република България". По този начин се въвежда правилото, че предишна присъда, постановена от

друга държава членка, поражда същите правни последици като присъда, постановена от български съд. По тези съображения се налага извод, че правилото на чл.8, ал.2 от НК е приложимо независимо от това дали по отношение на присъдите на съда на Република Австрия е проведена процедура по признаване и изпълнение. На това основание и с оглед принципа за взаимно признаване на съдебните решения от държавите членки на ЕС, последиците на австрийските присъди, включително и момента на влизането им в сила, следва да бъдат взети предвид и зачетени при кумулиране на наказанията. В тази връзка обосновано окръжният съд е извел, че момента на влизане в сила на решенията на българския съд в производствата по екзекватура, е без правно значение относно преценката за наличие на предпоставките по чл.25 ал.1 вр.чл.23 ал.1 от НК, поради което и правилно не е включил в съвкупността от присъди присъда/съдебно решение №113 Нv 106/20s.

Тъй като престъпните деяния, за които Ф. е бил осъден с двете присъди, влизащи в съвкупността, са извършени в един и същ кратък период /13.09.-17.09.2019 г./, който за него се явява инцидентен след дългия период от време /след 2011 година/, в който не е извършвал други престъпления, то законосъобразно решаващият съд не е приложил разпоредбата на чл.24 от НК спрямо осъдения.

Като взе предвид горното въззивната инстанция в настоящия съдебен състав счита, че обжалваното определение следва да бъде потвърдено, тъй като не са налице основания за неговото изменение или отмяна.

Мотивиран от гореизложеното и на осн.чл.306 ал.3 вр.чл.334, т.6 от НПК, Апелативен съд - Бургас

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 573/28.06.2022 г., постановено по ЧНД № 486/2022 г. по описа на Окръжен съд – Бургас.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____